

[Kirsten Jacobsen]

og udbreder sig om, ikke er foretaget før geringsstidspunktet.

Ministeren sagde, at undersøgelsen vedrørende navneforbud var foretaget i foråret 1990, og at resultatet var fremsendt til Retsudvalget den 13. juli 1990. Nu er alt materialet i disse sager jo fortroligt, så hvis jeg ikke selv skal tiltale efter straffeloven, må jeg jo nøjes med at sige, at på det tidspunkt var ingen af de to verserende sager rejst endnu.

Og når ministeren nu henviste til de to sager, vil jeg gerne spørge ministeren helt konkret og direkte: Vil ministeren bekræfte, at i alle de sager, der er rejst imod realkreditinstitutter, er der begæret dørlukning, og at det er efterkommet? At der er begæret navne- og referatforbud, både når det gælder instituttets og den anklagede persons navn? Og vil ministeren endelig bekræfte, at et af institutterne kun ønsker at lade sig afhøre i indenretlige forhør?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, det er korrekt, som ministeren nævnte, at jeg i min tidligere tale vedrørende forslag nr. B 5 henviste til den undersøgelse, der er blevet foretaget fra Justitsministeriets side omkring netop denne sag. Men jeg sagde jo også, at vi betragter ikke materialet som værende godt nok med hensyn til det, vi har brug for her, og henviste netop til, at det kun er Fjerritslev, Hillerød og Københavns Byret, altså kun 3 retter, som rent faktisk har foretaget undersøgelsen.

Jeg synes også, at vi egentlig har fået et meget klart svar på, at undersøgelsen ikke er dækkende i forbindelse med problemerne her, bl.a. på baggrund af de spørgsmål, der blev stillet i Retsudvalget den 21. juni 1991. Der blev spurgt, hvor ofte et krav om dørlukning under grundlovsforhør afvises, i hvilke politikredsder inden for det seneste år er blevet afvist et krav om dørlukning under grundlovsforhør, og hvordan disse tal står i forhold til det samlede antal grundlovsforhør og det samlede antal dørlukninger i politikredsene. Og videre blev der stillet spørgsmål, som jo absolut er aktuelle i forhold til det, vi diskuterer i dag. Hvordan fordeler sagerne med navneforbud sig på forskellige sagstyper, især angående forholdet imellem økonomisk kriminalitet og andre kriminalitetsformer? Er der sammenhæng mellem forbrydelsernes grovhed og hyppigheden

af navneforbud? Hvor ofte afvises kravet om navneforbud? Jeg kunne egentlig godt fortsætte, men vi måtte konstatere, at justitsministerens svar i alle tilfælde gik på, at det ikke var muligt på baggrund af undersøgelsen at besvare spørgsmålene, og at man samtidig konstaterede, at det ville være ressourcekrævende.

Men vi er nødt til at svare, at vi synes ikke, det er holdbart. Vi synes, det er krænkende for retssikkerheden, at man ikke vil give de ressourcer, så vi kan få sagen undersøgt, så vi kan konstatere, hvorvidt §§ 29-31 i retsplejeloven rent faktisk bliver anvendt efter samme hensigt, som da de blev vedtaget i tidernes morgen. Det er grundlaget for, at jeg har rejst spørgsmålet, og jeg håber, ministeren stadig væk er indstillet på at efterkomme et ønske fra et flertal af Folketingets partier om at få denne grundige undersøgelse foretaget.

Justitsministeren (Engell):

Jeg mener, at fru Kirsten Jacobsen blander to ting sammen. Det ene er spørgsmålet om den generelle udvikling vedrørende forbud og dørlukninger, når vi taler om alle sagstyper, og her mener jeg, at den repræsentative og ganske nydelige undersøgelse viser, at nogle af de forskellige tilkendegivelser, der har været fremme i medierne, ikke har belæg i virkeligheden.

For det andet beder fru Kirsten Jacobsen mig om at kommentere nogle konkrete sager, og i betragtning af, at undersøgelsen som hovedregel viser, at der ikke generelt er tale om lukkede døre, men at retterne tværtimod er meget omhyggelige i de konkrete sager, før der træffes beslutning om referatforbud, navneforbud og dørlukning, har jeg ingen som helst grund til at tro – og det tvivler jeg også på at fru Kirsten Jacobsen eller fru Lissa Mathiasen har – at der skulle være anledning til at kritisere retterne for de konkrete afgørelser, der træffes. Jeg har i hvert fald fuldt ud tillid til og respekt for dem.

Fru Lissa Mathiasen stillede nogle spørgsmål vedrørende undersøgelsen. Det er klart, at man kan igangsætte mange meget store, besværlige og omkostningskrævende undersøgelser, det kan vi da sagtens gøre på et tidspunkt, hvor vi også i Folketinget diskuterer, hvordan vi kan tilrettelægge domstolens arbejdstider på en fornuftig måde og sikre, at ventetiderne ved domstolene nedbringes. Vi kan da sagtens